

Noe

Pierwsi ludzie na ziemi, Adam i Ewa, mieli synów – Kaina i Abla. A oni mieli kolejne dzieci. Wkrótce ziemię zaczęło zamieszkiwać wielu ludzi, ale stali się niedobrzy i grzeszni. Smuciło to Pana Boga. „Ześlę wielki potop, aby oczyścić ziemię” - zapowiedział. Wtedy spostrzegł dobrego człowieka imieniem Noe. Bóg powiedział Noemu: „Zbuduj arkę, wielką łódź, największą na całym świecie”.

Znajomi Noego śmiali się z niego i pytali: „Czemu budujesz łódź tak daleko od morza?”. Ale Noe nie przestał budować. Kiedy skończył, Bóg rzekł: „Zbierz po parze zwierząt z każdego gatunku”.

Potem Noe zabrał do arki swoją rodzinę oraz wszystkie zwierzęta, a Pan Bóg zamknął drzwi. Wtedy zaczął padać deszcz. Deszcz padał i padał aż powstał wielki potop. Arka unosiła się na falach. Mieszkańcy arki byli bezpieczni.

Wreszcie deszcz się skończył, a woda zaczęła opadać. Noe wypuścił kruka, aby znalazł suchy ląd, ale kruk wylatywał i wracał. Potem Noe wypuścił gołębicę. Ptak jednak wrócił do arki. Nie mógł znaleźć ziemi. Noe wysłał gołębicę jeszcze raz. Tym razem wróciła niosąc w dziobie gałązkę oliwną. Noe zrozumiał, że znalazła suchy ląd.

Arka zatrzymała się na górze. Noe i jego rodzina oraz wszystkie zwierzęta wyszli z arki. A Pan Bóg namalował na niebie piękną tęczę i obiecał, że już nigdy żaden potop nie zniszczy ziemi.